

concernētia cultū diuinū et refrigeriūz aīe defun-
cti. nō valeāt statuta laicoꝝ. qz illa ppe sūt anexa
iur spūali. et ita gñālī itelligo istū tex. Sed circa
pccernētia pōpas mūdanas valeāt statuta et cre-
do specificē qz valeat statutū illud de pannis ni-
gris passim nō vīdēs. qz de mortuis nō est mul-
tum dolēdū. s̄m fidē xpianā. tñ ppe spem future
vite. tñ vt viui acq̄scāt dispositōi diuine vt dicit
tex. in. d. c. quā p̄postez. **I**n glo. ij. in fi. dic qz
illud. c. non facit in p̄rium. nā solū pbibet laicos
disponere de rebus ecclesie. sed p̄uilegia ipsis re-
bus dotalibus bñ possunt p̄ferri puta q̄ ad tpa-
lia pone exēplū in. c. auditis. de p̄scrip. et tractat
hic doc. nūqd feudū laici possit donari ecclesie. et
cōclusio ē qz sic. d̄simodo feudū habeat tale on⁹
anexū qd boneste possit explicari p̄ ecclāz. al̄ se-
cus. d̄ h̄ lat⁹ tractat i. c. i. p̄stia. d̄ p̄ba. et dic vt ibi.

De precariis

Bica.

Supra visū ē de p̄ctib⁹ p̄ q̄s t̄sferē d̄mū. re-
stabat merito vidē d̄ p̄ctib⁹ p̄ q̄s t̄sferē vtilitas
eri d̄taxat. vel sic. Quia p̄carie sunt q̄dam spēs
alienationis. id p̄ t̄i. p̄cedentem s̄bicit h̄ titulis

Precarie Breue est
nec potest
dreni s̄imari. **N**ō p̄ qz de reb⁹
ecclesiasticis possit fieri p̄carie. et
sic ad p̄ces quorundā possunt
concedi res ecclesie. **S**ecundo nota qz p̄carie
in feminino genere differt a precario neutri ge-
neris. nam precario neutri generis nō p̄ceditur
ad temp⁹ determinatū. nec etiam pactū obligat
p̄cedentē quō minus ad libitum reuocari possit
vt in. c. fi. j. eo. et. l. cum precario. ff. eo. sed p̄caria
femini generis conceditur ad certum temp⁹ fm
qz p̄tes p̄ueniunt. nec p̄t ante tempus p̄uentuz
reuocari. vt h̄ et clarus in. c. fi. j. eo. et iste p̄ctus p̄-
carie est incognitus iure ciuili. nam ius ciuile so-
lū fac̄ mētionē de p̄cario et non de precaria. et po-
test multis modis p̄caria constitui vt statim dice-
tur cum glo. **T**ertio nota ibi antiquā p̄suetu-
dinem qz renouatio precarie seu precariaruz po-
tius procedit ex cōsuetudine loci q̄ iuris dispo-
sitione. nam fm ius non est necesse renouare. vt
videtur tex. x. q. ij. precarie. vnde intelligit h̄ ab-
bas vt renouatio fiat vbi h̄ habet consuetudo.
l̄ d̄ost. intelligit tex. de generali consuetudine or-
bis approbata per canonē. quasi velit dicere qz
bodie p̄ totū orbē d̄z fieri ista renouatio. ista tñ
l̄sa v̄ se restringē ad consuetudinem. et sic ad lo-
cum vbi consuetudo viget. et nō qz p̄ctus cēsetur
initus fm consuetudinem loci. qd meli⁹ p̄bat in
l. qz si nolit. §. qui assidua. ff. de edil. edic. vñ nōn̄
dicit Bar. in. l. nemo est qui nesciat. ff. de duobus
reis. qz si in studio est p̄suetudo qz doctor possit
ex cā legere p̄ s̄stitutum. licet h̄ nō fuerit dedu-
ctum in p̄ctu. nihilominus potuit s̄stitui. qz qd
h̄z consuetudo v̄ appositū in p̄ctu quod nō. ga-
facit ad multa. **I**n glo. i. in fi. bec glo. p̄. p̄leg

tur quid sit p̄carū in neutro gñe. et p̄sequē māz
et. vt le. et nō. i. c. vi. j. e. z. p̄leg qd sit precaria
in feminino gñe. et ponit p̄carie seu p̄cariaꝝ tres
spēs. nā qñqz capit p̄ p̄ctu inito ad p̄ces aliq̄ruꝝ
vsqz ad quinquēniū. h̄ tñ nō v̄ simplr bñ dictum
nā nō ē s̄stātia vt fiat ad quinquēniū. nā p̄t in p̄-
petuū vel ad vitā accipiētis vel ad aliud temp⁹
magñū vel modicū fieri. sed renouatio fit de qu-
quēnio i quinquēniū. vt clare innuit iste tex. dum
dicit renouētur. nam si nō fierēt nisi vsqz ad qu-
quēniū. eēt op⁹ noua cōcessiōe et nō reuocatiōe
fit aut renouatio ne lōgitudine tēporis pereat me-
morā p̄ct. xi. q. ii. lōginqtate. dic ergo clari⁹ qz
dicat glo. qz p̄caria seu p̄carie i plurali numero
nō differūt. vt nōt glo. fi. in. c. fi. j. eo. et sentiunt cōi-
ter h̄ doc. p̄ter l̄ d̄o. sed p̄mūz veri⁹ nec differunt
p̄carie multū ab aliis p̄ctib⁹ iure ciuili inuentis
ob h̄ forte ius ciuile nō fecit mētiōē de p̄ctu isto
qz enī p̄caria n̄ fit oīno gratis. sed ad certuz
tēpus s̄m qz inf p̄tes extitit cōuētum. et dat aliqd
annuat. et ponit exēplū abbas qñ laicus sup so-
lo ecclie fac̄ aliqd edificii lignoz vel aliqd silie
et in recōp̄satiōem soluit ecclie decimā annuat
et iste p̄ct⁹ ē silis ep̄bitoticus. sed differt tñ i tem-
pore renouationis. **I**te fit vel d̄ p̄caria. qñ mo-
uet ecclia p̄ncipaliter ad p̄ces alteri⁹. sed vt dixi
alio respectu et quo ad s̄stātia et p̄t dici p̄ct⁹
ep̄bitotic⁹ ex q̄ fit i p̄petuū vel ad magñū tēp⁹
qñqz fit p̄caria. vt habetur. x. q. ij. precarie et est
tex. ille nō. cuius natura est vt dans proprietatē
certā ecclie. possit capere ab ecclia triplū vtē
do tēpore vite sue. et si vult vti in vita re quā tra-
dit ecclie. tunc capit ab ecclia solū duplum. et
tūc p̄caria ē qdā p̄statio vsufructus in recōp̄sa-
tionē p̄prietatis que datur ecclie. **Q**uādoqz et
tertio de rebus ecclie fit precaria omnino gra-
tis. vt qñ datur laico vel clerico bene merito aliq̄
possessio ecclie vtēdo in vita sua. vt in. c. clerici
xvi. q. iij. et in. c. possessiones ea. causa. q. i. et tūc ē
donatio vsufructus. et differt ab vsufructu in tē-
pore renouationis. **I**tem d̄ p̄caria quia do-
natur ad p̄ces d̄taxat alterius vt colligitur ex
etymologia vocabuli. et sicut vides p̄p̄ differt
iste p̄ctus in s̄stātia ab aliis supra dictis. et vide
ad h̄ bonam glo. in. d. c. precaria. **I**n glo. fi. in
fi. et huic p̄ctio stat l̄ d̄ost. et cōiter doc. nam bec re-
nouatio est introducta in fauorem ecclie. ne lō-
ginqtate tēporis accipiēs vel eius heres dicat
rem esse propriam et non ecclie. vnde sicut nō
petens inuestiturā a nouo domino cadit a iure
suo. ita et iste qui non petit renouationem elapsō
quinquēnio. vt in. c. longinqtate. et quod ibi nō.
alle. in glo.

De precariis **R**enouat
successor
p̄caria per p̄decessorē irrationabiliter
factam. b. d. primo premitit factum. secundo p̄-
uidet ibi precipimus. **I**n d̄mo nota qz contra-
ctus irrationabiliter fact⁹ p̄ p̄latum nō obligat
successores. quinimmo successor p̄t et d̄z p̄uenire

Secundo non ar. p. r. an rector ecclesie possit contractum in initio nomine ecclesie vallare pene appositione et videtur iste textus magis innuere quod sic. dicitur contra actus fuerit rationabilis. et per hoc facit textus in c. dilecti. in fi. s. de arbi. quod est non. per administratores vel abbas et abbas datus simpliciter ad pacem proponenda. ut si non habeant expressum mandatum ad penam imponenda. nihilominus poterunt apponere penam et obligare presentem. per obsequantiam eius quod gerunt per quo bene facit textus in l. bene a zenone. C. de quodrien. prescri. et in l. si procurator. ff. de iure fisci. nam in iure non datur specificata prout Plato apponendi penam in contractu. nihilominus ea apponere potest et obligare se et successores suos. quod bene non. et adde quod dicitur in c. nulli. s. r. pr. ubi dicitur quod rector ecclesie potest sine consensu superioris generaliter obligare bona ecclesie per obsequantiam alicuius condicti. nam ibi solus prohibet spiritualis hypotheca. **I**n glo. ij. non. per ex hac glo. iuncto textus quod ubi factus non tollit appositione pene. hoc restringit quod contractus est contra ius. aliter si proter ius tenet appositione. sed contractus sit nullus. ad quod. c. dilecti. et c. per tuas. de arbi. de quo vide plenius per glo. in regula accessorum. li. vi. et per Accur. in l. pacta. quod condicti. C. de pac. in fi. et vide bonum textus. cum glo. in c. significatibus. s. de offi. dele. **S**ecundo non ex glo. quod pene adiectio facta in contractu per Platam. tenet et obligat ecclesiam et successores si factus est rationabilis. **S**ed hoc opp. glo. de l. si procurator. ubi textus non. dicit quod si procurator cesaris vendidit rem fiscalem et per euitationem permittit dupli vel tripli. non tenet imperator rem euitata nisi ad simpli. et sic videtur quod pena appositae per administratores ecclesie que egatur fisco. non debet obligare ecclesiam. Sed contra sol. ut non. hic et in d. l. quod illud. procedit in pena appositae proter nam factus secus enim quod per obseruancia factus pena. permittit. et per hoc dicta. l. bene a zenone. que faciunt metoer de obligatide euitationis vel alia. Et non vniu. nobile dicitur Bar. q. per illud textus. arguit quod placus ecclesie non potest habere fide de pccio rei vendite. nam ibi in fisco ponitur singulare privilegium. ut res eius non efficiat emptoris. nisi soluto pccio. et glo. ex hoc ibi arguit quod non potest procurator habere fide de pccio. idem ergo dicitur de ecclesia que egatur fisco. iuxta non. in c. i. de in inter. et c. si. de iudi. secus in pccio. ut si placus presentem habuisse presentem per textus in l. ij. C. de quodrien. prescri. et hoc non. per placus ecclesiarum.

Precarium Brene
 sic sumari. Concessio precarij extinguit voluntate concedentis. aut ei succedentis. precarie autem concessio non. secunda pars ibi porro. **Q**uod per de nam precarij est ut dicitur ad voluntatem concedentis. nec valet pactum in precarium appositum per textus. ibi nam inuito domino et. fm vniu. intellectum. et clarius habet in l. cum precario ff. eo. **E**x quo sumitur ar. quod pactum appositum contra naturam contractus non valet. per hoc arguit glo. non. in c. ij. de consue. li. vi. quod consuetudo contra naturam contractus non valet sicut nec pactum. ideo non potest induci consuetudo ut appelletur de vicario episcopi ad episcopum. quod censetur eadem persona. et de natura appellatidnis

est ut fiat de minori ad maiorem. ij. q. vi. anteriorum. quod non. hoc tamen alibi limitatur singulariter. nisi prope pactum appositum possit transire in naturam alterius contractus in l. ubi ita donat. ff. de dona. cum mortis nam de natura donationis causa mortis est ut possit reuocari. ut non. in c. si. de dona. si autem apponitur pactum ut non possit reuocari transire in donationem inter vivos. ut in d. l. ubi. **Q**uod per mortem illius cui fuit concessum precarium extinguit ipso facto precarium. ex quo inferitur quod concessio precarie simpliciter facta censetur personalis. ideo extinguitur cum persona et non transit in heredem. ut in regula privilegii personale. de reg. iur. li. vi. **Q**uod per hoc precarium reuocatur ad libitum precedentis. non tamen reuocatur per mortem ipsius. ex quo notabiliter colligitur quod ubi actus validitas dependet a voluntate alterius non reuocatur per ipsius mortem. nam presumitur quis durare in eadem voluntate in qua decedit. c. maiores. de baptis. **Q**uod infero quod licet prior claustralis possit reuocari de monasterio ad libitum abbatis. ut in c. cum ad monasterium. de sta. reg. non tamen reuocatur per mortem ipsius abbatis. per hoc. c. i. si ne sede va. s. eo. et quod ibi dicitur. secus ubi quod concessisset usque ad beneplacitum suum. nam tunc per mortem reuocatur ipso facto. nam beneplacitum expirat per mortem. textus non. in c. si gratiose. de rescrip. li. vi. hac tamen materiam persequere. ut non. Bar. in l. ceteris. ff. de vbo. ob. et ibi non. declarat multum intellectus. c. si glose. **Q**uod regula generalis. quod non licet rem alienam inuito domino possidere. et per illud verbum possidere non quod habens rem precario dicitur possidere sed intelligitur ut in glo. **Q**uod nota ultio aperta differentia inter precarium neutri generis et precarium in femino genere nam precarium non potest reuocari ad libitum precedentis. nam est quidam contractus vel donatio usufructus vel remuneratio proprietatis collate vel quasi emphyteoticus. put. diuerse sunt species precarie. put. dixi in c. i. s. eo. unde condictus a principio sunt voluntarij ex postfacto sunt necessarii. ut hic et in c. se. et l. si C. de ac. et obl. **S**ed op. condicti. in eo quod dicitur quod si precedentis precarium alienauit rem concessam. potest emptor reuocare concessionem. quod non licet inuito domino rem possidere. innuit ergo textus quod emptor sit effectus domini re existente penes eum qui rogauit. sed contra hoc facit quod ex sola venditione non transferuntur dominium. sed requiritur traditio legitima. l. traditionibus. C. de pac. non. in regula qui prior est tempore. de re. iur. li. vi. ergo emptor non est effectus dominus. et sic ratio textus non. procedit. **S**o. Jo. an. post post. quod forte venditor constituit se possidere nomine emptoris. nam per titulum constituti transferuntur dominus l. quedam mulier. ff. de rei ven. et bo. textus in l. certe. ff. de pcc. facit. l. quod meo. ff. de acqui. poss. vel forte fuit translata possessio altero de modis quod notantur in c. ij. de consue. **Q**uod nota bene ex prima solu. quod constituens se possidere nomine alterius transferunt possessionem in illum. non solum quando per se possidebat. sed etiam cum possidebat per alium. puta per colonum vel per eum quod rogauit ut

haberet precariū. **I**n glo. ibi nō reuocat in tem-
pestine glo. nō ponit sp̄alē d̄iam inē precarijz z
comodatū. vñ dicit vt plene p̄ Ly. in. l. ij. C. de cō-
mo. p̄ Bar. in. l. in comodato. §. sicut. ff. p̄mo. z
Jo. an. j. e. c. se. z breuiter dicit q̄ i comodato vsus
vz eē cert⁹ z tps saltim tacite. vñ nō ē comodatū
vbi alterz istoz deficit s̄z precariū. si ḡrogasti vt p̄
starē tibi libzū vt faceres trāscribi illud est p̄mo-
datū. qz b̄es vsuz certū z tps tacite appositū. nā
intellr in q̄stū pōt p̄mode trāscribi. ar. in. l. in-
dū. z. l. p̄tinu⁹. de. v. ob. z ex h̄ potes instrui in
actōe v̄ libello formādo. nā in reuocatōe debet
te fundare sup̄ comodato an sup̄ precario z an p̄ce-
dēs pōt ad libitū reuocare. nā comodatū nō re-
uocat aī vsū p̄pletū. vt in. c. se. z in isto tex. s̄z p̄-
cariū sic. z iō est necē cognoscē an precariū sit vel
comodatū. s̄z difficile est iudicio meo vidē rōez
diuersitatē. q̄re precariū reuocat ad libitū p̄cedēt.
z nō comodatū. Bar. in illa. l. in comodato. z sen-
serūt aliq̄ doc. h̄ dicit qz precariū n̄ sit ad cū vsū
si nō possit reuocari ad libitū. p̄petas eēt inutil
penes dñz s̄z comodatū sit ad certū vsuz z ad cer-
tū tps. post q̄ vsū p̄pletū pōt dñs reuocare. z
redit vtilitas ad p̄petatē. s̄z h̄ rō iudicio meo po-
test cauillari. nā precariū qñqz p̄cedit ad certū tē-
pus. vt in. l. in reb⁹. in. fi. ff. co. z nihilomin⁹ pōt
dñs reuocare aī tps p̄uentū vt h̄ fm vnā lect. z
in. d. l. cū precario. ecce q̄ in h̄ casu cessat rō bar
z altoz qz p̄petas nō est inutilis apud dñm cuz
possit reuocari post tps cōuentū. **I**tem facit in
p̄riū qd̄ nōt. Bar. in. l. si penā. ff. de. v. ob. vbi dicit
qz mutū factū sine tps p̄finitōe nō pōt incō-
tinētē reuocari. ar. c. se. s̄z d̄z expectari p̄ aliq̄d in
teruallū arbitrio iudicis moderādū. Sic pōt dī-
ci in precario. nā h̄z sit p̄cessuz sine certo vsu v̄ cer-
to tpe nihilomin⁹ pōt differri cōcessio b̄ficij ad
certū tps iudicis arbitrio moderādū. nō ḡ v̄ qz
rō Bar. z altoz necō cōcludat rōem diuersita-
tis inter precariū z comodatū z male video rōem
vrgentē s̄z pōt superficialiter dīci qz de nā p̄mo-
datū est vt fiat ad certū vsuz. vñ videt qz n̄miuz
fraudez is q̄ accepit comodatū si aī vsuz cōpletū
possit reuocari qz sic b̄ficiū possit retroq̄ri in
maximū p̄iudiciū. P̄one exempluz comodasti
equum vt irem ad sanctū Jacobū. feci multa p̄-
paramenta q̄ sunt mibi inutilia reuocato cōmo-
dato. s̄z secus in precario qz reglarit nō datur ad
certū vsū vel si dat nō est certū tps apposituz
tacitū vel exp̄ssuz qz als eēt comodatū. vñ h̄ ca-
su nō tractat de tacito p̄iudicio tuo. iō v̄ h̄ libe-
ralitas depēdere a mera facultate p̄cedēt. nā si
nō p̄cedit ad certū vsuz nō irrogat p̄iudiciū si
ad certū vsū z tps nō est appositū saltim tacite.
tūc p̄cludit rō Bar. nā si nō possz reuocari. p̄pe-
tas eēt inutilis penes me. Et pōt dīci attingēdo
aliā solutōez clariorem qz comodatū. p̄pe sic ad
certū z p̄finitū vsuz z ois vsus cert⁹ z p̄finit⁹
h̄z in se tacite tps annexū vtputa p̄cessi tibi libzū
vt corrigeres vnā glo. z p̄p̄ h̄ vt arbitroz iura

canonica z ciuilia tractātia de comodato nō fe-
cerūt mēdēz de tpe. vt in. c. se. z. l. ij. C. cōmo. s̄z
solūmō dicit qz aī vsuz cōpletū nō pōt reuocari
ideo dico qz sup̄flue Jo. an. Bar. z Ly. volen-
tes addere ad glo. dicit qz nō solū vsus s̄z tps ta-
cit⁹ v̄ exp̄ssus distinguūt comodata a precario. s̄z
vt dicit h̄ additio nō est necia. zideo glo. in. l. in
comodato. §. sicut. ff. p̄mo. non sine ministerio
dixit qz comodatū nō est sine p̄finitōe certi vsus
z sic loq̄tur de vsu p̄finito z certo qz semp̄ habet
annexū tempus tacite. eodē mō sine sup̄pletōe
pōt intelligi glo. c. se. q̄ dicit qz comodatū est ali-
cui⁹ rei ad aliquē sp̄alē vsuz zc. q̄si dicat nō suf-
ficere qz vsus sit ḡralis z indefinit⁹ puta p̄cedo ti-
bi libzū vt studeas. nō enī h̄ cōcessio h̄z vsuz p̄fi-
nitū z sp̄alē. qz posses v̄i toto tpe vite tue. Et h̄
est rō qz comodatū nō pōt reuocari aī vsuz sum-
cōpletū. qz semp̄ decipet ex b̄ficiō qz comodatū
recipit. pone cōcessi tibi libzū ad trāscribendum
postqz fecisti trāscribi medietatē volo reuocare
certe si admittit reuocatio. b̄ficiū erit dāno-
sum tibi. qz frustra fecisses illam imp̄sam. cum
medietas libzū sit tibi inutilis z forte nō posses
alio tpe h̄re eīdem scriptorē. z idē dicit in. l. s̄z
in precario h̄ rō nō militat. qz nō sit ad certū vsuz
p̄finitū qz als esset comodatū ideo etiā licet do-
mino reuocare rē suā ad placitū. qz non decipit
te in aliq̄. **E**t si diceres qñ precarium cōcedit ad
certū tps pōt reuocari ante tps. h̄ideo p̄suppo-
nendo qz precariū possit ad tēpus cōcedi vt ap-
tissime p̄bat tex. in. d. l. in rebus. in. fi. ff. e. s̄z nō
obstāte tps adiectōe pōt dñs reuocare ea rōne
quā reddit iuriscōsul⁹ in. d. l. l. cuz precario. tex.
tū videt h̄ qz nō h̄z inuito dñs rem alienā posside-
re nec p̄uctio in p̄riū est honesta iō reijcīt. nā in
re sua quilibet est lām⁹ moderator z arbiter. c.
de b̄is. j. de sepul. l. in re mādata. C. mā. nec po-
test qz p̄figere legē a q̄ nō h̄z recedere. l. si qz. in
p̄n. ff. de lega. iij. nec pōt ille p̄q̄ri de violatōe b̄fi-
ficij. qz ex q̄ precariū nō fuit factū ad certū vsū
nō est honestū vt sine cā me inuito possideas rē
meā. putarē tñ qz si cōcedēs velit sine cā reuoca-
re precariū illud cū maxio dāno alterz. obstāz si
bi exceptio doli. qz nō pōt negari qñ precariū sit
b̄ficiū. est enī beniuola actio zc. vñ nō debz do-
lose versari in b̄ficiō cōcessio. sicut dicitur in eo
qz inuitant viatorē z ipsum detinuit sed postmo-
dū penituit. nā pōt agi cōtra eū actōne de dolo.
qz cū dāno alterius penituit de beneficio vt nōt
Jo. an. s̄. in. p̄bemio. z sic pōt saluari opi. Bar.
in. d. l. si penā. z applicari ad terminos nostros
nec ob. iura generaliter dicitia precarium posse
reuocari ad libitū concedentis. qz debent in-
telligi sane z sine captione alterius cum aliquo
temporis interuallo. ar. in. l. qd̄. dicitur. z in. l.
ratum. ff. de solu. **I**n gl. pe. in. fi. nō aliā d̄iam
inter comodatū z precarium. nā in precario ve-
nit solum dolo z lata culpa que equiparat do-
lo sed nō venit leuis ac leuissima culpa. secus in

comodato qd fit gra recipienti tm. na ibi vnt leuissima culpa. vt i. c. fe. Ro dincertat reddi i. l. q. fitu. §. illud. ff. e. r. i. l. p. c. d. re. in. na pcarium semp pedit a mera liberalitate. ga dñs pot suo care qñqz. hz comodatu nō pot reuocari ate vsu cōpletū iō magis grauat comodatari ad custo diā qz ille q rogauit vt possideret pcario.

De comodato. Rubrica.

Supra visum est de actu q fit gra recipientis tm merito subicit. **R**ubrica de actu sibi sibi. naz cōit comodatu fit gra recipientis tm hz qñqz fiat gra pcedent vel vtriusqz vt dicit cū glo. i. aliter pot pnuari hz nō curo ga non est vtile.

Quam gratia

Pot sic sumari. Comodatari gra sui tenet et d leuissima culpa nō d cāu nisi i tribus casibus h possit. h p Comodatū ate vsuz cōpletū nō reuocat hoc z: r hz duo dca z^m ibi p. p mū subdiuidit. nā p pot vnū dcm. z: aliud a q tres cāus excipit ibi hz. z^m subdiuidit. nā p dictū. z^o ponit rōem ibi cū nō decipi. r e. c. grego. **N**ō ex pncipio q gra qñqz recipit seu sumit p cōtēplatiōe seu ituitu r ita sumit i isto tex. dñ di cit cū gra sui r. i. pēplatiōe sui. **Q**uandoqz gra sumit p concessione alicui bñficij seu inris ad obtinēdū beneficium. c. gratia. de rescrip. li. vi. i cle. gratie. eo. ti. **Q**uandoqz sumit p dono spiritus sancti. i. q. i. gra. **A** fm theologos duplex ē gratia. i. gra gratis data. r gra gratū faciēs. gra gratis data ē illa que pcedit ex mera gratitudine. i. liberalitate dei que pparat hominē ad faciendū ea p que peruenitur ad gratiā gratam facientē. vñ fmo scie r fmo sapiētie sunt grē grae dare. charitas vero est gratia gratum faciēs. ga per ea facim^o ea que sunt deo accepta r sic faciunt nos deo gratos. de quo z^o sniarum di. iij. sic itellige glo. in cle. i. de magis. **N**ota z^o ibi de leuissima r. q. dicitio ē de natura sua iplicat. nā hic includit latā r leuem culpam. ad idem. c. cum oēs. de consti. **N**ota 3° vnā regulam in mā cōtractuū. nā vbi cōtractus fit gra vni^o tm venit culpa etiā leuissima. vñ non est spēale qd hic dicitur in comodato. l. contractus. ff. de re. iu. r quod ibi nō. fallit in pcario vt dixi i. c. pce. **N**ota aliā regulā q casus fortuitus regularit^o nō imputatur sed res perit domino etiam in cōtractu qui fit gratia alterius tm. **N**ota tres casus in quibus casus fortuitus imputatur comodario. primus si culpa pcessit vtputa comodari tibi equum vt ires ad certum locum et tu inisti ad alium locum r incidisti in latrones. certe imputatur tibi r non domino vt hic. r in. l. si vt certo. ff. e. **S**ecūsdus cāus vbi pactū iterces sit vt comodatari^o teneat de cāu. **E**t ex hoc nō

generalit^o q valet pactū appositū cōtra accidēta lia pctus r q pactū in h vincit legē. vt in. l. i. §. si cōueniat. ff. de posi. r in regula pctus ex cōuē tione. li. vi. sec^o vbi pactū ēē p substantiā pcr^o vt dixi in. c. pce. r ad mām vide qd nō. i. l. pacta conuēta. ff. de pben. emp. **T**ertius cāus quando pcessit mora vtputa nō restituiti comodatu tēpore debito pdidisti postea p casum fortuitum. certe iputet tibi. **N**ō ibi post vsu com pletū q comodatu fit ad certum r deimnatum vsu nec fit hic mentio de tēpore. facit ad id qd dixi in. c. pce. **N**ō ibi bñficio q comodatu ē bñficiū. pferit q tibi bñficiū qui rem suam tibi comodat. nam beneficium est quedam actio be nioola gaudiū tribuēs capiētī. vt i. c. i. ex q. can. feu. amit. in libro fendoz. r sic capitur hic bñfi cium largo modo. **A**lto nō illud generale q beneficia nō sunt reuocanda in dispēdium. **S**ed p hic qritur qd si comodatarius nō potu it sine culpa sua re comodata vti infra temp^o ta cite pfixum nūqd inuito domino possit vti alio tēpore. r videtur q sic. ga casus fortuit^o nō debz sibi imputari vt hic. puz tenet **B**ar. i. l. i. cōmo dato. §. sicut. ff. e. nā dñs certat de dāno vitādo ne careat re sua tāto tēpore. comodatari^o vō de lucro captādo debet tibi casus potius iputāi qz dñs. ad b. l. si vno. §. itē cū qs. ff. locati. nec ob. iste tex. quia loquitur de casu perimēte rem cō modatā. nā res regulariter perit dñs. **S**z p hoc oppo. de. c. significante. j. de pig. vbi patz q debitor remittit mutuum p diligentem nūciū r tamē casus fortuitus imputatur mittenti vel de bitori quia tenetur de alia pecunia satisfacc. **S**o contrariuz loquitur in mutuo. nos vō loquimur i comodato. r eadē est ratio decidendi i vtroqz nā pecunia remissa creditori non efficitur e^o an te ditionē sed remanet in dominio debitoris. iō casus imputatur domino. perit eim res debitoris r nō creditoris. nā debitor ē obligat^o i genē r genus pite nō potest. Licendum. **S**z cer. pe. r in. l. i. rōne. ad. l. fal. res vō comodata remanz in dñs comodari^o iō perit dñs r nō comodatario vt hic. r in. l. argentum. ff. e. **I**n glo. i. ibi ad aliquē spēalem vsu. **J**o. an. supplet ad certuz tēpus tacitum vl expsum. r idē **L**y. in. l. ij. C. e. r **B**ar. i. l. in comodato. §. sic. ff. co. hz dic mel^o vt dixi i. c. pce. nā vsus spēalis semp habet vsuz ānexū r nō sine ministerio. glo. i. diffinitōe scē mētionē de tēpore ad substantiā comodati. **I**n ea. glo. ibi pcarium. n. conceditur sine pñfinitōe rē nō hāc pteculā glo. nā per illā dictionem qñqz i fero q nō est de sba pcarij vt fiat sine pñfinitōe certi vsus. pot g pcedi ad certū vsu. hz tūc quō discerneret a comodato. dic q p verbū pcario pu ta quia dixi comodo tibi libzū transcribēdū p cario. nā vbi nō apparet de mēte non est a vrbis recedendū. l. nō aliū. ff. de lega. iij. r in. c. si. de v. sig. sensit **L**y. hz nō apte in. l. ij. C. co. pbo clarus vbiqz apponit pactū p naturā pctus tunc